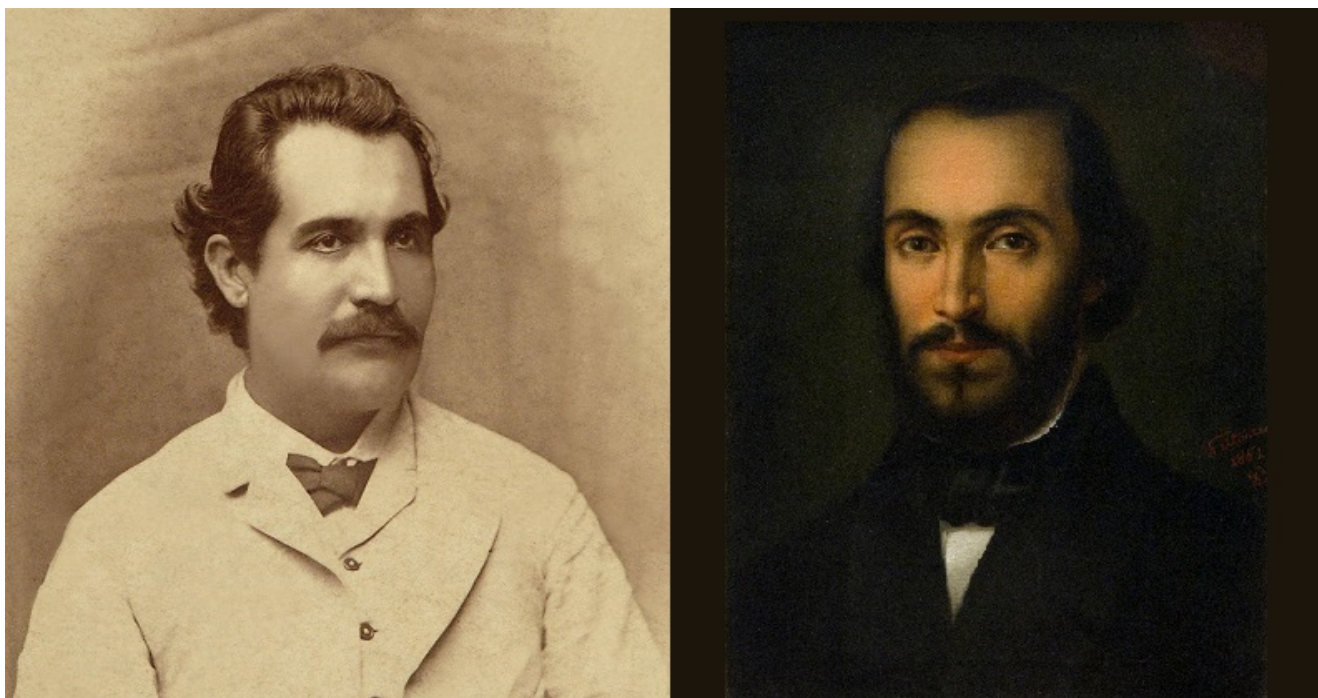

145 de ani de la debutul lui Eminescu la Timpul cu un articol despre Bălcescu (24 noiembrie 1877)

Colaj: Ziaristi Online

"FACĂ-SE ACEASTĂ SCRIERE EVANGHELIA NEAMULUI, FIE LIBERTATEA ADEVĂRATĂ, IDEALUL NOSTRU"

Cu 145 ani în urmă, la 24 noiembrie 1877 Mihai Eminescu a publicat primul său articol în ziarul "Timpul". Cine și-ar mai aminti astăzi că a existat un ziar „Timpul”, dacă nu l-ar fi condus câțiva ani și nu s-ar fi publicat Eminescu în paginile sale! Dar voi începe cu ce-mi este mai aproape de suflet: „Nu poate fi fericire fără libertate”. Sunt cuvintele lui Nicolae Bălcescu. Știa mai mult decât oricine ce înseamnă libertate acest mare luptător pentru o Românie liberă, tânărul revoluționar care și-a început viața în închisoare și mărturisea că „închisoarea obligă ca și noblețea”.

Sunt profund convinsă că tot ce e măreț și necesită curaj se

înfăptuiește în floarea tinereții. Este de-ajuns să-i numim pe Mihai Eminescu, Ciprian Porumbescu, Ioan Alexandru Cuza, Nicolae Bălcescu, Nicolae Labiș... Până în ultimele clipe ale vieții, bolnav fără scăpare, Nicolae Bălcescu a scris monumentală sa lucrare despre Voievodul Mihai Viteazul. Nu s-a consacrat studiilor istorice poate doar cele două zile, cât s-a aflat în postul de ministru de externe și secretar de stat al guvernului provizoriu, instaurat de revoluționari.

A murit departe de România, în mizerie. În primăvara anului 1852 vroia să intre, prin Galați, în Țară. Nu i s-a permis, și în toamna aceluiași an, la 29 noiembrie, și-a dat sufletul, fiind înmormântat într-o groapă comună, în pământ străin, la Palermo. Scrisa Mihai Eminescu în primul său articol: "Dumnezeu a fost îndurător și l-au luat la sine înainte de a vedea cum contemporanii care au copilărit împreună cu dânsul și în cercul lui de idei le-au exploatat pe acestea ca pe o marfă... El s-ar spăimânta văzând cum a fost să se realizeze pe pământul nostru libertate și lumină. El ar vedea parlamente de păpuși neroade, universități la care unii profesori nu știu nici a scrie o frază corect, gazetari cu patru clase primare, c'un cuvânt oameni cari văzând că n'au încotro de lipsa lor de idei, fabrică vorbe nouă, risipind vechea zidire a limbii românești, pentru a părea că tot zic ceva, pentru a simula o cultură care n'o au și o pricepere pe care natura n'a voit să le-o deie. Murind în Italia, sărac și părăsit, rămășițele lui dorm în pământul din care a pornit începătura neamului nostru, cenușa sa n'a sfințit pământul patriei, ci e pe veci amestecată cu aceea a sărăcimii din Palermo...".

Manuscrisul său „Istoria românilor sub Mihai Vodă Viteazul”, încredințat cu limbă de moarte prietenului Ioan Ghica, a fost publicat tocmai peste cu sfert de veac de la moartea autorului. De editarea scrierii s-a ocupat istoricul Alexandru Odobescu. Și s-a întâmplat ca anume primul articol publicat de Mihai Eminescu în ziarul „Timpul” – „Bălcescu și urmașii lui” (din 24 noiembrie 1877) să fie despre apariția acestei

lucrări. Odată cu acest articol s-a anunțat nu doar o apariție editorială, ci și intrarea în istorie a lui Eminescu gazetarul, Eminescu publicistul și pamfletistul, caracter luminător de conștiință națională.

Reproduc două fragmente, dar fiecare rând e actual și pentru timpurile noastre:

„El s-ar spăimânta văzând cum a fost să se realizeze pe pământul nostru libertate și lumină. El ar vedea parlamente de păpuși neroade, universități la cari unii profesori nu știu nici a scrie o frază corect, gazetari cu patru clase primare, c-un cuvânt oameni cari, văzând că n-au încotro de lipsa lor de idei, fabrică vorbe nouă, risipind vechea zidire a limbii românești, pentru a părea că tot zic ceva, pentru a simula o cultură care n-o au și-o pricepere pe care natura n-au voit să le-o deie”;

„...Facă-se această scriere evanghelia neamului, fie libertatea adevărată idealul nostru, libertatea ce se câștigă prin muncă. Când panglicarii politici care joacă pe funii împreună cu confrății lor din Vavilonul de la Seina se vor stinge pe rudă pe sămânță de pe fața pământului nostru, când pătura de cenușeri, leneșă, fără știință și fără avere, va fi împinsă de acest popor în întunerecul ce cu drept i se cuvine, atunci abia poporul românesc își va veni în fire și va răsufli de greutatea ce apasă asupra lui, atunci va suna ceasul adevăratei libertăți. Dar suna-va acel ceas?”.

Dacă nu știm până azi răspunsul, schimbăm întrebările sau, și mai bine, uităm de ele. (Maria TOACĂ)

Primul articol scris de Mihai Eminescu în ziarul „Timpul”, din 24 Noiembrie 1877:

BĂLCESCU ȘI URMAȘII LUI – de Mihai

Eminescu [24 noiembrie 1877]

Mihai-Eminescu.Ro